

Olje- og energidepartementet
Postboks 8148 Dep
0033 Oslo

Deres ref.:
12/2007-

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2012/16714 NAK-ES-MLS
Arkivkode:
008

Dato:
18.01.2013

Høring - Endring i energiloven og energiforskriften

Vi viser til oversendelse datert 7.12.2012 fra Olje- og energidepartementet (OED) vedrørende endringer i energiloven og energilovforskriften.

Departementet ønsker å legge til rette for at mindre vindkraftverk, som i dag konsesjonsbehandles etter energiloven, skal behandles av kommunene etter plan- og bygningsloven.

Departementet foreslår å knytte konsesjonsplikten for vindkraftanlegg til installert effekt i anlegget i stedet for elektrisk spenning. Konsesjonsplikten trer i dag inn for elektriske anlegg med spenning over 1 kV. Endringene innebærer at innslagspunktet for konsesjon i stedet vil bli 500 kW. Grensen gjelder samlet installasjon og ikke for hver enkelt vindturbin. Det foreslås også å begrense antall vindturbiner til to innenfor hvert prosjekt. Endringene vil føre til at flere og større anlegg enn i dag vil falle utenfor konsesjonsplikten, og vil behandles av kommunen etter plan- og bygningsloven. Departementet foreslår en rapporteringsplikt for anleggseieren til NVE når endelig tillatelse til bygging har blitt gitt etter plan- og bygningsloven.

Departementet foreslår også endringer angående forhandlingsrett om tredjepartsleveranse og –adgang til fjernvarmeanlegg. DN har ingen kommentarer til dette.

Endret konsesjonsgrense for vindkraft

DN kan ikke se at endringene i utgangspunktet er problematiske sett fra et miljøstandpunkt. Behandling etter plan- og bygningsloven skal – i likhet med konsesjonsbehandling etter energiloven – sikre at miljøhensyn blir ivaretatt og at berørte parter får si sin mening. I tillegg gir naturmangfoldloven føringer for saksbehandlingen som skal sikre at naturmangfoldinteressene blir ivaretatt uavhengig av hvilket lovverk saken behandles etter.

Vi ser imidlertid at det kan oppstå utfordringer dersom vindkraftanlegg opp til 500 kW får et stort omfang og dersom anleggene i all hovedsak blir betraktet som landbrukstilknyttet næringsvirksomhet (jf. Landbruk Pluss) og behandles som byggesak. Anleggene vil i slike tilfeller ikke bli omfattet av planbehandling med tilhørende medvirkningsprosesser. Dette kan medføre en utbygging av mindre vindkraft som ikke er i tråd med kunnskapsbasert forvaltning og ikke gir planmessig optimale løsninger. Behandling av mindre vindkraftverk som byggesak vil også kunne utfordre forpliktelser

Norge har om medvirkning i henhold til Landskapskonvensjonen. Vi vil imidlertid anta at de aller fleste tiltak av denne typen vil bli omfattet av plankrav, og slik sikre medvirkning og samordning med andre sektorer. Dette er uansett utfordringer som må håndteres innenfor rammene av plan- og bygningsloven.

Samlet belastning

Vi støtter OED i synet på at det generelt er ønskelig å prioritere større utbygginger konsentrert til avgrensede områder framfor spredt utbygging av mindre anlegg, jf. også retningslinjer for planlegging og lokalisering av vindkraftanlegg. Målet må være lavest mulig miljø- og samfunnskostnader pr kWh.

Kunnskapen om virkninger av vindkraftanlegg i Norge er generelt relativt begrenset. Det er imidlertid rimelig å anta at virkningene av noen få, mindre turbiner i landbruksområder vil ha begrensede negative virkninger. Det vil i første rekke være snakk om lokale visuelle virkninger/ landskapsvirkninger. I noen områder vil det være et konfliktpotensial med både fugl og flaggermus, mens negative virkninger for naturtyper og vegetasjon i større grad kan løses med tilpasninger. Problematikken rundt støy, refleksblink/skygge og lyssetting har vært lite påaktet i Norge så langt, da de aller fleste større vindkraftanlegg planlegges langt fra folk. Potensialet for konflikter rundt dette vil være større for anlegg i jordbrukslandskapet.

Dersom utbyggingen får et stort omfang, vil summen av virkningene nevnt ovenfor kunne bli betydelige. Den samme problematikken har vi sett rundt utbygging av mange små vannkraftverk. Hver for seg innebærer de ikke nødvendigvis store konflikter, men samlet kan konfliktpotensialet pr produsert kWh bli høyere enn for et stort anlegg.

Behov for veiledning

Vi støtter OEDs forslag om at det i samråd med miljøforvaltningen utarbeides en veileder for kommunene for å sikre likebehandling, forutsigbarhet og kompetanse i saksbehandlingen. Dette er viktig også for å sikre minst mulig miljøbelastning, god og tilstrekkelig medvirkning og en mest mulig planmessig utvikling av slike anlegg – jf bl.a. ovenfor om krav om reguleringsplan.

I forbindelse med en slik veileder bør man ta sikte på å opparbeide et generelt kunnskapsgrunnlag om virkninger. Kunnskapen om virkninger av *større* vindkraftanlegg i Norge er relativt begrenset, og så langt har det vært gjennomført lite overvåkning/etterundersøkelser, samtidig som det ikke har vært svært relevant å sammenligne med undersøkelser gjort i andre land under andre forhold. Vi vil imidlertid anta at det finnes en del erfaringer med *mindre* vindturbiner i kulturlandskapet fra både Sverige og Danmark som kan være relevante her.

Med hilsen

Direktoratet for naturforvaltning

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur

Reidar Dahl e.f.
Seksjonssjef

Mari Lise Sjong

Kopi til:
Miljøverndepartementet Postboks 8013 Dep 0030 Oslo